THE CHURCH WEEKLY

VOL. IV	SUNDAY 18TH JUNE 1950	PRICE 2 ANNAS PER COPY.	No.23

THE SPIRIT OF CHRIST

Toyohiko Kagawa

(Dr. Kagawa has addressed many audiences in England in connection with Mildmay's Ringing of London Campaigns. Part of his story is given here in his own inimitable style.)

We think of the miserable war which is just over, and still we have a fear that a third world war may come. There is only one way to deal with that kind of fear, that is, in Christ.

Japan is Changing in the Christian Way.

You may be doubtful as to whether Japan has really changed in the Christian way. In the past, great kingdoms and empires have been changed in the wonderful providence of God—Babylon, Assyria, Rome, Greece. Even in the case of the House of David, no excuses were made for them if they were not prepared to walk in the paths of God: the glory of the kingdom decayed like leaves and grasses. So with Japan. To-day the Emperor of Japan declares himself a man, no more a demi-good, and we have a new Constitution. In the ninth Article of this Constitution it is declared that Japan is permanently disarmed: we have no army, no navy, no air force. For the first time we have liberty of thought. Even Communism is set free, so that to-day we have thirty five seats occupied by Communists. For the first time women have the right to vote, and we have fifteen women in the Diet. Three years ago we had forty-five women in Parliament. The head of Foreign Affairs is a woman. For the first time labourers have the right to organize trade unions. For more than three centuries Japan recognized public prostitution. Since the war this has been abolished.

Japan is changing, though it still has many shortcomings and difficulties to face. During the war 2,400,000 houses were destroyed by incendiary bombs, ten million people lost their homes and livelihood' and seven and a half million people returned home from abroad. Therefore many people are suffering in Japan.........

Rebuilding with the Spirit of Christ.

Things grew worse and worse. At the close of the war I hid in a forest near Tokyo. An uncle of the present Emperor became the Premier, Prince Gaskuni, and sought after me. His royal subjects went to my humble house twice, but I was away in the forest. When I appeared in Tokyo I was requested to go to the palace. The first thing Prince Gaskuni said was: 'Mr. Kagawa, we are completely defeated at this time because of our low standard of morality. Unless we have Christianity there is no hope for Japan. Japan will be permanently destroyed. Therefore I ask you, please assist me and help me with the rebuilding of the Japanese country with the Spirit of Christ.' I told him that it was useless to get the Government forces to propagate Christianity. I told him that during the war the Japanese Government laid stress on the importance of morality: but failed completely. I asked that he himself would be an example-that he would accept Christ and behave like a Christian, and that he would release at once 400 ministers of Christianity. He released these from jail next morning, and I began to assist him. Particularly when we faced terrible destruction I felt the wonderful power of God. A great nation was destroyed, but when we come to think about Christ we have new faith in Him. The stories of the Book of Revelation are very real to us. We do not take these stories as things far away. When we lose faith in God and Christ we become brutol persons, more brutal than beasts. We never thought that the Japanese would be hailed like beasts in the Phillipine Islands. I never imagined it, and yet, when we came to the crisis, we were changed persons like devils.

Christ found me.

Yet God is gracious, the God of the lost sheep. We read the wonderful stories of Jesus Christ in that most wonderful Gospel of St. Luke, that God is the Shepherd who looks after the one strayed sheep, leaving the ninetynine good fellows behind and going around, searching for the lost one. We may all experience 'I was a lost lamb'.

My father was one of the secretaries of the Privy Council of the Emperor. Japanese gentlemen could keep many wives. My father had two wives. The first wife had no children, the second wife my dear mother, came from the Gatsha class, a dancer:she had five children. The eldest son lived a most licentious life and kept more than seven wives, so he was not adopted. I was adopted to be the first wife's son. I lived in a big house, no love. She hated me. So I was a sad, weary, lost sheep. And Christ found me when I was a boy. I began to pray to God.

When I entered the high school, boys of the upper classes went to bad places and brothels, and began to drink, and so I thought that I would be lost in that way. An American missionary, Dr. Logan, and later Dr. H. W. Meyers taught me English with the New Testament. When I discovered that God the Creator was my dear Father it was

a joy. In Japan Buddhism is a dead ceremony. Shintoism is a sort of majestic discipline—no use for a boy who is longing to be a good fellow. When Christ found me in the wilderness, being astray, I was taken back on His shoulder, and I began to pray to God, 'O God, make me a good boy!'

Praying under the bed-cover

At this time I lived with my uncle, who was the president of a big railroad company. He hated Christianity. I began to pray to God, but I could not openly confess that I had begun to pray to a Christian God, so I retired into my bedroom, and putting the cover over my head I prayed to God. I never went to church because if I were to do so I would be kicked out of my house. Eight months passed. I went to an American missionary and tried to borrow books on Christianity. I asked him if I could have some books written in Japanese about Christianity. 'Oh yes,' he said, but he asked me many questions. 'Mr. Kagawa, do you believe in God?' I answered, 'Yes.' 'Do you believe in Christ?' I answered, 'Yes.' 'Do you pray to God?' I answered, 'Yes.' 'How do you pray?' I answered, 'Under the bed-cover, sir.'

He laughed and said, 'Mr. Kagawa, why don't you come to church?' 'Well' I answered, 'then I should be kicked out from my house, which I don't like.' And he looked at me and said, 'Then, Mr. Kagawa, you are a coward boy.' 'Coward!, Every boy hates the word 'coward', so I answered. 'Well, if you think me a coward, then I will venture to go to church, but probably I shall be kicked out from my house.'

So I went to church for the first time. On the third Sunday after I started to go to church I was baptized by an American missionary, and it was a joy. I was caned, and when I discovered that I could be a good boy it was a real joy. In high school, I was taught that I was simply a descendant of a monkey, and I thought the reason I was bad boy was that I was a monkey! But, left alone, I discovered that though I looked on the surface a monkey, at bottom I was a son of God. Oh, it was a joy!

Looking after Straying Sheep

When I saw that I was a son of God, being received to inherit the Kingdom of God through Christ, I thought it was necessary to help the poor folks of my mother's class. My mother, being very poor, had to sell herself to the Geisha house so I thought it very necessary to go to the slum district of Kobe. And because Jesus sought me out, a straying sheep, so I had to look after sheep who were straying in the wilderness.

There was a house that had been vacant many years because there was a rumour that it was haunted by a ghost. A labourer had been killed there, and the ghost of the labourer was haunting the house. The house was very cheap to rent, so I entered into that house, and I made my bed right on the spot where that man was killed and tried to discover whether a ghost would really haunt me. And the ghost did not come. Then a rumour went round: 'That young man is really a peculiar fellow. He went into that house and the ghost doesn't haunt it!'

A young pedlar came to that district, a dealer in beancurd. He offered a basket to a man. The man was angry, and struck him on the head, and killed him instantly. He was arrested and put in jail. From the first night in jail the ghost of that boy began to haunt him. The Judge had sympathy with him. He was released after eighteen months, and he ended by coming back to the lodging-house of the slum district. He was haunted every night. He came to me and said, 'Mr. Kagawa, does a ghost come to you? Does a ghost haunt you?' 'No' I said. 'Well, will you kindly take me into your house? Probably the Heavenly God is protecting you, so I need your assistance.' And so I thought it was rather a pity unless I would take him, and I took him in. He said, 'Mr. Kagawa, please put me in your bed.' 'What!, He went on, 'Probably God will give special energy to you and power from above will go through your body to me if I hold your hand.' So when I went to sleep he came into my own bed and grasped my hand, clutching so

[Contfnued on page I2]

മുടക്കിന്റെ ഫലം

സുറിയാനിസഭയിലെ നടപടി

(ഫാദർ വി. സി. ശമുവേൽ എം. ഏ.)

(1)

മുടക്കുമൂലം ഒരു വൈദികസ്ഥാനി കേവലം അത്മായക്കാരന്റെ നിലയിലേക്ക് അധഃപതിച്ച് സഭയ്ക്കുപുറത്താകുന്നുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതായി ഒരു ധാരണയുണ്ട്. ഇതിന്റെ ന്യായാന്യായങ്ങളേക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ സഭയുടെ ഉപദേശമെന്തെന്നാരായുകയാണീലേഖനോദ്ദേശ്യം. ചിലയാളുകൾ ഇത്രയും കർക്കശമായി അഭിപ്രായപ്രകടനം ചെയ്യാതെ കുറെ ലഘൂപ്പെടുത്തി കാര്യം പറയുന്നു. മുടക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കോ പട്ടക്കാരനൊ ശരിയായ സ്ഥാനസാധുത്വമുണ്ടെങ്കിലും ആയതു പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ അസാധുവാണ് എന്നത്രെ ഈ ചിന്താഗതി. വ്യക്തിപരമായ ഒരഭിപ്രായവും പറയാതെ കേവലം സഭ അംഗീകരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളെയും രേഖകളെയും മാത്രം പരിശോധിക്കുവാനേ ഞാനിവിടെ ഉദ്യമിക്കുന്നുള്ളൂ.

മുടക്കപ്പെടുന്നയാളിനെന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്നോ, ആ ആളിൽനിന്നും ലഭ്യമാകുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾക്കൊ കൂദാശകൾക്കൊ എന്തു വിലയാണുള്ളതെന്നൊ വ്യക്തമായി എങ്ങുംതന്നെ പറയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു സഭയുടെ നടപടി എന്തായിരുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കുക മാത്രമേ കരണീയമായിട്ടൊള്ളു. മുടക്കിനേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ശീശ്മ, വിശ്വാസവിപരീതം എന്നീ രണ്ടു സംഗതികൾ ചിന്തയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതുണ്ട്. മുടക്കു ശീശ്മമൂലമൊ, ശീശ്മ മുടക്കുമൂലമൊ ആകാം. വിശ്വാസവിപരീതംമൂലം സാധാരണയായി മുടക്കുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ശീശ്മ എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വിശ്വാസസംബന്ധമായി ഒരു ഭേദഗതിയുമില്ലാതെ, നിലവിലിരിക്കുന്ന സഭാഭരണക്രമത്തെ എതിർത്തുമാറിനിന്ന് വേറൊരു ഭരണക്രമം നിർമ്മിച്ചു നടപ്പിലാക്കുക എന്നർത്ഥം. വിശ്വാസവിപരീതം, മുടക്കുമൂലം ശീശ്മയിലേക്കു നയിക്കുകയും, തദ്വാരാ അതിലുൾപ്പെടുന്നവർ ശീശ്മയ്ക്കും വിശ്വാസവിപരീതത്തിനും വിധേയരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസവിപരീതം ശീശ്മയേക്കാൾ ഗൌരവമേറിയതാണ്. സഭ വിശ്വാസവിപരീതികളെയും ശീശ്മക്കാരെയും സ്വീകരിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രമേ, മുടക്കിനേക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. അതു സംബന്ധിച്ചു സഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടികളെ നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. ആദ്യമായി വിശ്വാസവിപരീതികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് സഭ അംഗീകരിച്ച നടപടി പരിശോധിക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലതു്.

സഭയിൽ നിരവധി വിശ്വാസവിപരീതങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവ തമ്മിൽ വലിപ്പച്ചെറുപ്പമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണല്ലൊ. മുടക്കിന്റെ സ്ഥിതിയേക്കുറിച്ചു പഠിക്കുവാൻ ആദ്യമായി എടുക്കാവുന്നതു് അറിയോസു വിശ്വാസവിപരീതമാണ്. പല ഉപവിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതും എ. ഡി. 355 മുതൽ 375 വരെ ഔദ്യോഗിക ക്രിസ്തുമതമായി സ്ഥിതിചെയ്തതുമായ അറിയോസുവിശ്വാസം സത്യവിശ്വാസത്തെ ഹനിച്ചുകളയുമൊ എന്നുതന്നെയും ഭീതിപ്പെടുത്തിയ ഒന്നായിരുന്നു. ഈ നില ഭേദപ്പെട്ടതോടെ അറിയോസുകാരെ സഭയിൽ ചേർക്കുകയെന്നതു സഭയുടെ വലിയ ഒരു പ്രശ്നമായി ഭവിച്ചു. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ വലിയ ശത്രുവായിരുന്നു അറിയോസുപദേശം. യേശുക്രിസ്തു ദൈവമല്ല; പുത്രൻ പിതാവിന്റെ സൃഷ്ടിയും അനിത്യനുമാണ്. ഈ തത്വമായിരുന്നു അറിയോസു വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. എ.ഡി. 325-ൽ കൂടിയ നിഖ്യാ സുന്നഹദോസ് അറിയോസുവിശ്വാസത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി ബഹിഷ്കരിച്ചു. പിന്നീടുണ്ടായ വിജയം അറിയോസുകാരെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. അതുമൂലം പല വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തു മാത്രം അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു സഭ നിർബന്ധിതയായി. അവയിൽ ചിലതു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിലെ നേതാക്കന്മാരിലൊരാളായിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യായിലെ ഒസ്താത്യോസ് എ. ഡി. 330-ൽ നിര്യാതനാകുകയും അതിനെ തുടർന്ന് 361 വരെയും അന്ത്യോഖ്യായിലെ സിംഹാസനം അറിയോസുകാർ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. 361-ൽ അന്ത്യോഖ്യായിൽനിന്നും ഓദോക്സ്യോസ് (Eudoxius) എന്ന അറിയോസ് മേല്പട്ടക്കാരനെ ചക്രവർത്തി കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലേക്കു സ്ഥലംമാറിയതോടെ അവിടെ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കേണ്ടയാവശ്യം നേരിട്ടു. അറിയോസു വിശ്വാസത്തിനു പ്രാബല്യമുള്ള സ്ഥലമായിരുന്നതിനാൽ അന്നുവരെയും അറിയോസുകാരനായി തോന്നിയിരുന്ന മിലിത്തോസിനെ അറിയോസുകാർതന്നെ വാഴിച്ച് അവിടെ നിയമിച്ചു. എന്നാൽ സ്ഥാനമേറ്റ ശേഷം അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസാവലംബിയാണെന്ന് വെളിപ്പെടുകയും സഭ അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ സാർവത്രികസുന്നഹദോസിൽ അദ്ദേഹം അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. സുന്നഹദോസ് തീരുന്നതിനു മുമ്പായി അദ്ദേഹം നിര്യാതനായിപ്പോയി. ഈ ദേഹത്തെ സഭ പ്രസ്തുതസ്ഥാനത്തു് അംഗീകരിച്ചതു്, യാതൊരുവക ശുശ്രൂഷയും പട്ടംകൊടയും കൂടാതെയായിരുന്നു എന്നു ബാർ എബ്രായ ഹൂദായ കാനോൻ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

അന്ത്യോഖ്യായിൽനിന്ന് 361-ൽ കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലേക്കു സ്ഥലം മാറിയ ഓദൃക്സ്യോസിനെപ്പറ്റി മുകളിൽ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയല്ലോ. അദ്ദേഹം അറിയോസ് വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചവനായിരുന്നു. പുത്രൻ പിതാവിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെങ്കിലും പിതാവിനോടുതുല്യനാണെന്ന് അർദ്ധഅറിയോസുകാർ (Semi Arains) പഠിപ്പിച്ചുപോന്നപ്പോൾ പുത്രൻ പിതാവിനോടുതുല്യനെ അല്ല എന്നു ശക്തിയായി വാദിച്ച എവുനാമിയോസിന്റെ (Eunomius) പക്ഷീയനായിരുന്നു, ഓദൃക്സ്യോസ്. ഇദ്ദേഹം പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ മാമോദീസാമുക്കിയിട്ടുള്ള ആളുകളെ സഭയിൽ ചേർക്കേണ്ടതായിവന്നപ്പോൾ, അവരെ മാമോദീസമുക്കുകയാകട്ടെ മൂറോൻ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയാകട്ടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ എന്നു ബാർ എബ്രയ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടുമുതൽ വിശ്വാസവിപരീതികളുടെ മാമോദീസായെക്കുറിച്ചു സഭയിൽ അഭിപ്രായഭിന്നത നിലവിലിരുന്നു. അഫ്രിക്കായിലെ കുപ്രിയാനോസ് മാമോദീസാ ഒന്നെയൊള്ളു, അതു സഭയിലേതാണ്, അതുകൊണ്ട് വിശ്വാസവിപരീതികളുടെ മാമോദീസാ മാമോദീസയല്ല, അവരെ മാമോദീസാമുക്കിവേണം സഭയിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ എന്നുവാദിച്ചു. ഈ വാദം സംബന്ധിച്ചു നിഖ്യാസുന്നഹദോസ് ചെയ്ത നിശ്ചയം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ത്രിത്വനാമത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള മാമോദീസാ വിശ്വാസവിപരീതികളുടേതായിരുന്നാലും അംഗീകരിക്കപ്പെടണം എ

ന്നായിരുന്നു ആ നിശ്ചയം.

ഇനിയും നമുക്കു നെസ്തോറിയരേയും കൽക്കദോന്യരെയും സ്വീകരിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു സഭയംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടി പരിശോധിക്കാം. എഫേസോസിൽവച്ചു 431-ൽക്കൂടിയ സാർവത്രിക സുന്നഹദോസ് നെസ്തോറിയരെ സഭയിൽനിന്നു് നിഷ്കാസനംചെയ്തു. കൽക്കോദോന്യരെയും നമ്മുടെ സഭയുടെ ആകമാനസുന്നഹദോസുകൾ മുടക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ നെസ്തോറിയ വിശ്വാസികൾ സഭയിലേക്കു ചേരുമ്പോൾ അവരെ മാമോദീസാ മുക്കുകയോ മൂറോൻ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയോ അരുതു്; പ്രത്യുത വിശ്വാസം ഏററു പറയിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്യാവൂ എന്നാണു് സഭയുടെ നിശ്ചയമെന്നു ബാർ എബ്രായ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കൽക്കദൂന്യരെ സ്വീകരിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള നിശ്ചയവും ഇതാണെന്നു് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. ആറാം നൂററാണ്ടിൽ ഇതുസംബന്ധിച്ചു ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്യുവാൻ അന്ത്യോഖ്യയിലെ സേവേറിയോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടിയതായും ഈ നിശ്ചയം ചെയ്തതായും മിഖായേൽ റാബോ പാത്രിയർക്കീസ് (10-ാം നൂററാണ്ടിൽ അന്ത്യോഖ്യയിലെ നമ്മുടെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു അദ്ദേഹം) എഴുതിയ സഭാചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. ആ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയം അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നതു് ശ്രദ്ധാർഹമാണു്. കൽക്കദൂനിനിൽ കൂടിയ മേല്പട്ടക്കാർ ആ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പുതന്നെ ശരിയായപട്ടക്കാരായിരുന്നതിനാൽ അവരിൽ നിന്നുമുള്ള പിന്തുടർച്ച സാധുവാണെന്നായിരുന്നു ആ നിശ്ചയമെന്നു മിഖായേൽ റാബൊ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ നിശ്ചയം മുടക്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ ഉപദേശം തികച്ചും വ്യക്തമാക്കുന്നു. മുടക്കുകൊണ്ടു അവരുടെ പട്ടത്വം പോകുകയോ, പിന്തുടർച്ച നൽകുവാനുള്ള അവകാശം നശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നല്ലേ ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ അർത്ഥം?

അറിയോസ് വിശ്വാസം ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസമേയല്ല. യേശുക്രിസ്തു ദൈവമല്ലെന്നു പഠിപ്പിക്കുകയും ത്രീത്വോപദേശത്തെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ദുരുപദേശമായിരുന്നു, സഭയതിനെതിരായി ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ വളരെ കർക്കശമായിരുന്നു താനും. പക്ഷെ സഭയുടെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി അവരെസ്വീകരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ കൂടെയും മേൽചൂണ്ടികാണിച്ച വിധത്തിലുള്ള വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുവാൻ സഭ ഒരുക്കമായിരുന്നു. വിശ്വാസ വിപരീതികളെ സഭയിലേക്കു് സ്വീകരിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ ഇത്രത്തോളം വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്ത സഭ ശീശ്മക്കാരെ കുറിച്ചു് സ്വീകരിക്കുന്ന നടപടി ഇതിനെക്കാൾ ലഘുവായിരിക്കുവാനെ നിർവാഹമുള്ളൂ എന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. എന്നാൽ മുടക്കുകൊണ്ടു പട്ടത്വം പോകുന്നു, പിന്തുടർച്ച നശിക്കുന്നു എന്നു വാദിക്കുന്നവർ ശീശ്മക്കാരെ അസ്പദമാക്കി ചില തെളിവുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ടു്. അവയെക്കുറിച്ചു് ചുരുക്കമായി പ്രതിപാദിച്ചശേഷം ശീശ്മക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള യാഥാർത്ഥ നടപടി എന്തായിരുന്നു എന്നു് സഭാപരമായ രേഖകളെ മുൻനിർത്തിഅടുത്ത ലക്കത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നതായിരിക്കാം.

ബാലപംക്തി

നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ?

(അലക്സ്)

ആ നക്ഷത്രങ്ങളെ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? അവയുടെ വലിപ്പം നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അനേകകോടി സൂര്യന്മാരെ ഇട്ടാലും, പിന്നെയും സ്ഥലം ശേഷിക്കുന്നത്രമാത്രം വലിയ നക്ഷത്രങ്ങളാണു് അവയിൽ പലതും. ഭൂമിയുടെ വലിപ്പം നിങ്ങൾക്കറിയാം. സൂര്യഗോളവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ എത്രയോ ചെറുതാണു്, വളരെ വലുതെന്നു നാം കരുതുന്ന ഈ ഭൂമി. അപ്പോൾ ആ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വലിപ്പത്തെപ്പററി ഏതാണ്ടു ഊഹിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കും.

ആവട്ടെ, ഈ നക്ഷത്രം ആരാണു സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? നിങ്ങൾക്കിതറിയാമായിരിക്കാം, നമ്മുടെ പിതാവാണു്. പക്ഷെ നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നാണു് എന്റെ ചോദ്യം.

നിങ്ങളിൽ പലരും ഈ സ്രഷ്ടാവു് മററാരുടെയോ പിതാവാണെന്നുള്ള ചിന്തയിൽ കഴിയുകയാണു്. എന്റെ പിതാവാണു് ഇതെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചതെന്നുള്ള ബോധമുണ്ടായിക്കഴിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതരീതിതന്നെ വ്യത്യാസപ്പെടും. ഈ പ്രകൃതിശക്തികളെല്ലാം നമ്മുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളാണെന്നും, നാം അവയ്ക്കു കീഴ്പ്പെടുവാനല്ല, അവയെ നിയന്ത്രണാധീനമാക്കുവാൻ പൂർണ്ണ അവകാശമുള്ളവരാണെന്നും നമുക്കു് വ്യക്തമാകും.

ഒരു് ഉദാഹരണംകൊണ്ടു് ഇതിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാം. നിങ്ങൾ രാജകൊട്ടാരം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? സാധാരണക്കാരായ നാം കൊട്ടാരവാതുക്കൽ ചെന്നാൽ, അവിടെ നിൽക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരെയും മററു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു് അകത്തു കയറുന്നതിനു മടിച്ചുനിൽക്കും. എന്നാൽ രാജകുമാരൻ വരുമ്പോഴോ? യാതൊരു സങ്കോചവുമെന്യേ അകത്തുകടക്കുകയും, വാതിൽകാവൽക്കാരായ പട്ടാളക്കാരോടു ധൈര്യമായി ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. രാജകുമാരനു് അറിയാം, അതു തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനമാണെന്നും, മററുള്ളവരെല്ലാം പിതാവിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളാണെന്നും.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഈ ഒരു ചിന്ത ഏററവും വ്യക്തമായി നാം കാണുന്നുണ്ടു്. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സുമുതൽ ഇതു് എത്രയും വ്യക്തമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആ ഒരു പുത്രപദവിയിലേക്കു് എല്ലാവരും പ്രവേശിക്കണമെന്നും കർത്താവു് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ഈ ആശയം എപ്പോഴും പ്രകടവുമായിരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ ഒരു പടകിൽ കയറി കടലിന്നക്കരെയ്ക്കു പോയ അവസരത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു കൊടുങ്കാററിൽ അകപ്പെട്ട സംഭവം നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലൊ. കർത്താവു് ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ആ പടകിന്റെ തലയ്ക്കൽ കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു. കാററിനെയും കടലിനെയും കർത്താവു് അശ്ശേഷം ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവയെ സൃഷ്ടിച്ചതു് തന്റെ പിതാവാണെന്നും അതുമൂലം അവയെല്ലാം തന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളാണെന്നുംക്രിസ്തു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പിതാവിന്റെ മടിയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന ഒരു ശിശുവിന്റെ ഹൃദയശാന്തത! പക്ഷെ ശിഷ്യന്മാർക്കു് ആ വിശ്വാസം അത്രമാത്രം വളർന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. കൊടുങ്കാററു കണ്ടതോടുകൂടെ അവർ ഭയചകിതരായി. യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, ഗുരുവിനെ ഉണർത്തുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി. അന്യരെ കണ്ടു ഭയങ്കരമായി കുരയ്ക്കുന്ന രണ്ടു യായ്ക്കളുടെ സമീപെ ചെന്നു് യജമാനൻ ശാസിക്കുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തു ആ കടലിനെയും കാററിനെയും ശാസിച്ചു ശാന്തമാക്കി. അനന്തരം ശിഷ്യന്മാരോടു് തിരിഞ്ഞു ചോദിച്ചു.

"നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ?

ശിഷ്യന്മാരെ സ്വല്പമൊന്നു് കളിയാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ചോദ്യമായിട്ടാണിതെനിക്കു തോന്നുന്നതു്. മറ്റൊരു രീതിയിൽ ചിന്തിച്ചാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെകൂടെയുള്ളപ്പോൾ യാതൊരു അപകടവും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കു് വിശ്വസിച്ചുകൂടെ? ഒരു കാററു വന്നപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെപ്പോയി എന്നാണ് ആ ചോദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

നമ്മോടോരോരുത്തരോടും കർത്താവു് ഇതേ ചോദ്യംതന്നെ പലപ്പോഴും ചോദിക്കുന്നുവെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ജീവിതത്തിൽ കാററും കോളുമുണ്ടാകുമ്പോൾ, നിരാശയിലും സങ്കടത്തിലും നാം ഉൾപ്പെടുമ്പോൾ, പരിഭ്രാന്തരായി നാം പ്രാർത്ഥിക്കാറില്ലെ. പ്രാർത്ഥന കേട്ടു കർത്താവു് ആ ചുററുപാടുകൾ നീക്കിയെന്നു വരാം. പക്ഷെ അതുകഴിഞ്ഞു് ശിഷ്യന്മാരോടു ചോദിച്ച അതേ ചോദ്യം നമ്മോടും ചോദിച്ചെന്നു വരും. ജീവിതത്തിൽ കാററും കോളുമുണ്ടാകുമ്പോൾ, പിതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൂടുതൽ നാം അനുഭവമാക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. അല്ലാതെ അതിൽ പരിഭ്രാന്തരാവുകയല്ല. പിതാവിന്റെ സ്നേഹം കൂടുതൽ ആസ്വദിക്കുന്നതിനു് ഇതു് അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്.

ഒരു വിശുദ്ധന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു രംഗം എനിക്കു നേരിട്ടറിവുള്ളതു് ... നിങ്ങളോടു പറയാം. അദ്ദേഹ...ന്റെ ബന്ധുജനങ്ങൾക്കു ഏററവും ...പൂർണ്ണമായ ഒരു സന്ദർഭമായി...ം അതു്. രണ്ടു സഹോദരന്മാർ ജ...ല്പുകളിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. അമിതമായ ധനനാശവും ഹൃദയവ്യഥയും അനുഭവിച്ചു. സർവത്ര അന്ധകാരമായിരുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ ഈ വിശുദ്ധന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് എന്തൊരാശ്വാസവാക്കുകളാണ് പറയേണ്ടതെന്നു് അറിയാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ വിഷമിച്ചു. എന്നാൽ ആ വിശുദ്ധൻ ആ വാർത്ത അറിഞ്ഞ ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ കയറി കുറെ സമയം ചെലവഴിച്ച ശേഷം, മന്ദസ്മിതത്തോടുകൂടെയാണ് വെളിയിലിറങ്ങി വന്നതു്. "ചേമ്പിലയിൽ വെള്ളം വീണതുപോലെ"യെന്നാണ് എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ആ സന്ദർഭത്തെ വർണ്ണിച്ചതു്. പിതാവു കൂടെയുണ്ടെന്നുള്ള ദൃഢബോധം വന്നുകഴിയുമ്പോൾ, ഏതു പരിതസ്ഥിതികളെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ധൈര്യമാണ് നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതു്.

സമാധാനത്തിനുള്ള മാർഗം

നി. വ. ദി. ശ്രീ മോറാൻ മോർ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനി അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കു് അയച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു കല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇക്കഴിഞ്ഞ മുന്നൂറോളം വർഷങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു നിങ്ങളുടെ മലങ്കര സഭയ്ക്കുവേണ്ടി അനേക കാര്യങ്ങൾ കരുതലോടെ വി. സിംഹാസനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണല്ലൊ. നീതിമാനായ ഈയ്യോബിന്റെ സഹനശക്തിയാണ് വി. സിംഹാസനം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സങ്കടകരവും കയ്പുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങൾ മധുരമായും അത്ര ഗണിച്ചു വി. സിംഹാസനം സത്യവിശ്വാസത്തെ പാലിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നല്ലാതെ ഈ ക്ലേശത്തിന്റെയെല്ലാം ഉദ്ദേശം മറെറന്താണ്? അതിന്റെ മക്കളെ പരിപക്വ നടപടികളിലേക്കു നേരെയുള്ള വഴിയിൽക്കൂടി നടത്തണമെന്നും, വെറും ഭാവനാമണ്ഡലത്തിലുള്ള കൈവെപ്പിന്റെ അസാധുത്വമാകുന്ന കയ്പേറിയ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു് അതിനെ ദൂരീകരിക്കണമെന്നും വേദവിപരീതികളുടെ പ്രത്യേകിച്ചു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു് പരമായ ഉപദേശകാരികളായ സമൂഹങ്ങളുടെ വളഞ്ഞ വഴികളിൽനിന്നു പരമാർത്ഥികളായ കുഞ്ഞാടുകളെ അകററണമെന്നും, ഒരൊററമതാനുസാരിയെയെങ്കിലും തങ്ങളുടെ വലകളിലും കണികളിലും വീഴിക്കുവാൻ പൂർവ പശ്ചിമദിക്കുകളിൽ ചുററിത്തിരിയുന്ന വേദവിപരീതികളുടെ ഒരുക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന കണികളിൽ അവർ വീണുപോകാതെ അനേക മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി അവരെ സൂക്ഷ്മതപ്പെടുത്തി ആനയിക്കണമെന്നും, അല്ലാതെ ഈ ക്ലേശത്തിന്റെയെല്ലാം ഉദ്ദേശം മറെറന്താണ്. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മഹാപുരോഹിതന്മാരും പുണ്യശ്ലോകന്മാരുമായ നമ്മുടെ മുൻഗാമികളായ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ നിങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി എത്രയെത്ര ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചുവെന്നുള്ളതു നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലൊ

ശ്ലൈഹികമായ ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ നാം കടന്നുപോന്നിട്ടുള്ള ഈ പതിനെട്ടു സംവത്സരങ്ങളിലായി നാം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ നമ്മുടെ വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ മേല്പട്ടക്കാരായ നിങ്ങളും നിങ്ങളോടൊരുമിച്ചു് നമ്മുടെ മക്കളായ കശീശ്ശന്മാരും, ശെമ്മാശന്മാരും, ബോധത്തെളിവുള്ളവരും, ദൈവഭക്തന്മാരുമായ വിശ്വാസികളും മറന്നിട്ടില്ല എന്നു് നാം വിചാരിക്കുന്നു. അവസാനമായി ഇക്കഴിഞ്ഞ കുംഭം 24-ാംനു- നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങളാകുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരുമായുള്ള കാനോനികമായ ആലോചനയുടെ ശേഷം നമ്മാൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും പിതാവിനു ചേർന്ന അത്യധികമായ സ്നേഹത്തോടെ നമുക്കു വാത്സല്യമേറുന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്കായി ബുദ്ധിപൂർവമായും കരുതലോടെയും, നമ്മാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതുമായ വ്യവസ്ഥകളേയും നിയമങ്ങളേയും നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹായാൽ വഴിനടത്തപ്പെടുന്നതും വി. റൂഹായാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നതുമായി സത്യത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവും വേണ്ടവയെ വേണ്ടതുപോലെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതുമായ വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തോടുള്ള അതിയോഗ്യമായ കീഴ്വഴക്കത്തോടെ സഭമുഴുവനും അംഗീകരിക്കുവാൻ ന്യായമാകുന്നു. ആകയാൽ ഏതുവിധത്തിലോ സഭാപരമായ സ്ഥാനങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുള്ളവരായ പ്രായമുള്ളവരാകട്ടെ, സഭയെയോ അഥവാ സമുദായത്തേയോ പ്രതി വൈരാഗ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരാകിലും, സഭാപരമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിൽ നിന്നു പരിപൂർണ്ണമായി അകന്നും, ഇരുകക്ഷികളിലേക്കും നടന്നും ക്രിസ്തീയവും ഹൃദയംഗമവുമായ അനുസരണം ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിൽ സമർപ്പിക്കാതെയും, സഭാപരമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ നിർബന്ധവാക്കുകൾകൊണ്ടും ചില മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ ഇടപെടൽകൊണ്ടും, ശരിപ്പെടുത്താമെന്നു വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായ യൗവജനങ്ങളാകട്ടെ ഇനിയും കാണപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ? ഇതും നിങ്ങൾ നല്ലപോലെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ പേർക്കു് ഒരപേക്ഷ അയച്ചു പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യമെങ്കിലും കാണിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കെ മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ നൈർമ്മല്യം നമുക്കു് എപ്രകാരമാണ് ബോദ്ധ്യമാകുന്നതു്?

വി. സഭ അതിന്റെ നാഥന്റെ കല്പനാനുസരണം ഉവ്വ്, ഉവ്വ് അല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല, ഇല്ല, എന്നുമാത്രമല്ലാതെ അറിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ തന്റെ ശ്ലീഹായായ മോർ യൂഹാനോൻ ഏവൻഗേലിസ്താ വഴിയായി സ്പഷ്ടമായിട്ടും ഇടിനാദംപോലെയും ഉ

(ശേഷം 8-ാംപേജിൽ)

വാരപഞ്ചാംഗം

	ജൂൺ	മിഥുനം	ഹ്സീറാൻ
ഞായർ	18	4	5
തിങ്കൾ	19	5	6
ചൊവ്വാ	20	6	7
ബുധൻ	21	6	8
വ്യാഴം	22	7	9
വെള്ളി	23	8	10
ശനി	24	9	11

വിശേഷദിവസങ്ങൾ

മിഥുനം 15 ശ്ലീഹാനോമ്പാരംഭം.
28 പത്രോസ് പൗലൂസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഓർമ്മ. ശ്ലീഹാനോമ്പു് വീടൽ
32 മാർതോമാ ശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മ.

Thought for the Week

You cannot run away from a weakness: you must some time fight it out or perish: and if that be so, why not now, and where you stand.

R. L. Stevenson.

THE CHURCH WEEKLY

നിഷ്പ്രയോജനമായ സമാധാനയത്നം.

പീസുലീഗിന്റെ സമാധാന പരിശ്രമങ്ങൾമൂലം ചില സൽഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. സമാധാനം ഇനിയും വളരെയധികം നാഴിക ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുകയാണെങ്കിലും, അതിനു വിഘാതമായി നിൽക്കുന്ന ചില ഗൗരവ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇപ്പോൾ സുവ്യക്തങ്ങളായിരിക്കുന്നതു് പീസുലീഗിന്റെ ഒരു പ്രയത്നഫലമാണെന്നു് വേണം പറയേണ്ടതു്. നി. വ. ദി. മ. ശ്രീ. മോറാൻ മാർ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമേനി ചിങ്ങവനം വ്യവസ്ഥകൾക്കു നൽകിയ മറുപടിയും അവയിൽ വരുത്തിയ ഭേദഗതിയും പ്രസിദ്ധീകൃതമായതോടുകൂടി അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധിയായ മാർ യൂലിയോസു തിരുമേനിയാണു് സമാധാനത്തിനു വിലങ്ങടിച്ചു നിൽക്കുന്നതെന്നും ഇവിടുത്തെ യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങൾ പാത്രിയർക്കാസന്നിധിയിൽ എത്താത്തതു മൂലമാണു് ഇങ്ങനെ സമാധാനപ്രശ്നം അമാന്തമായി കിടക്കുന്നതെന്നും, ഒരു ധാരണ ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ പരന്നു. തൽപരിഹാരാർത്ഥം ശ്രീ. കെ. പി. എബ്രഹാം ഹോംസിൽ ചെന്നു് "ഇരുമ്പുമറ" പൊളിച്ചു് യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങൾ തിരുമനസ്സറിയിക്കുന്നതിനു് ഒരു ശ്രമം നടന്നു. ആ പരിശ്രമത്തിന്റെ പരാജയം വിവിധങ്ങളായ വിമർശന കോലാഹലങ്ങൾക്കും ഊഹാപോഹങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കി. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണു് പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമേനിയുടെ മറ്റൊരു കല്പന മാർ യൂലിയോസു് തിരുമേനിക്കു വരികയും, അതിന്റെ മലയാളതർജ്ജമ പാത്രിയർക്കീസു് കക്ഷിയിലുള്ള പള്ളികളിൽ വായിക്കുകയും, ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. സമാധാനത്തെപ്പറ്റി ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ചില ആശാകിരണങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന "ശുദ്ധഗതിക്കാരുടെ" പ്രതീക്ഷകളെ അസ്തമിപ്പിക്കുന്ന ഈ കല്പന ഒരു വിധത്തിൽ വലിയ ഒരു പ്രയോജനമാണു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. സമാധാനമെന്നും പറഞ്ഞു് ആരും ഒരു പ്രയത്നവും ഇനി നടത്തേണ്ടതില്ലെന്നാണു് ഈ കല്പന സുവ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. "ധനാഢ്യനായ" പാലാമ്പടം പി. റ്റി. തോമസു് അവർകളുടെ ധനവും കഴിവുകളും, "നിയമപണ്ഡിതനായ" മി. കെ. പി. എബ്രഹാമിന്റെ സ്വാധീനവും ഇനിയും മറ്റുവല്ല നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും വിനിയോഗിച്ചാൽ മതിയെന്നു് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു താക്കീതു നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. വ്യർത്ഥമായ സഭാസമാധാനദിവാസ്വപ്നത്തിൽ നിന്നു് ഉണർന്നു് അന്ത്യോഖ്യായുടെ സുഖകരവും ഘനം കുറഞ്ഞതുമായ "നുകം" വഹിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവരെ അങ്ങനെ വിട്ടിട്ടു് സ്വാതന്ത്ര്യവും സുധീരവും പുരോഗമനാത്മകവുമായ ഒരു നയം സ്വീകരിച്ചു് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യ ശാസനകളെ അനുവർത്തിപ്പാൻ സന്നദ്ധമാകേണ്ട ഒരു ദിവ്യ സന്ദർഭമാണു് നമ്മെ സുവ്യക്തമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു്. പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ വച്ചു അടുത്തു കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിക്കു് വ്യക്തമായ മറുപടി പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു് ശ്ലൈഹികസിംഹാസനത്തിൽ എത്തി കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയും മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിമാരും പുതിയ ഒരു പട്ടം കൂടെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നാണു് പട്ടത്വത്തെപ്പറ്റി അവിടുത്തെ നില. കാനോനെപ്പറ്റിയും അതുപോലെതന്നെ വ്യക്തമായ നില പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിനു് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. മറുകക്ഷിക്കു അത്യന്തം ആക്ഷേപകരങ്ങളായ ഈ നിലയും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് സമാധാനം കൈവരുത്തുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നതിന്റെ ഫലശൂന്യത പീസുലീഗും മറ്റു സമാധാനകാംക്ഷികളും എത്രയും വേഗം മനസ്സിലാക്കുന്നതു് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ചിങ്ങവനം വ്യവസ്ഥകളെപ്പോലെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിനു് അനുകൂലമായ വ്യവസ്ഥകൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞ ഭാവനാശൂന്യതയ്ക്കു് പട്ടത്വവും കാനോനും സംബന്ധിച്ച വിഭിന്നമായ ഒരു നില സ്വീകരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു് നിശ്ചയമാണു്. അതുകൊണ്ടു് പീസുലീഗ് ഇനിയും അവരുടെ പ്രയത്നവും കഴിവുകളും ഏതു വഴിക്കാണു് തിരിക്കേണ്ടതെന്നു് ഗാഢമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. പരസ്പരാലോചനകൾകൊണ്ടും വിവേകപൂർവമായ നയവൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും പ്രതിപക്ഷബഹുമാനംകൊണ്ടും സമാധാനം നേടാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കല്പന ദൈവഹിതനിർവഹണം മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയാറുള്ളവരെ നിരാശപ്പെടുത്തുകയില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പീസുലീഗിന്റെ പരമലക്ഷ്യം വിടാതെ വിനയപൂർവം ചിന്തിക്കുകയും സഭാ ഭരണാധികാരികൾ സമാധാനം പുനസ്ഥാപിക്കുമെന്നു് ആശിച്ചു ലീഗു് സംതൃപ്തി അടഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്ന നില വിടുകയും ഈ ദുർഘടസന്ധിയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി അവയിൽനിന്നു ലഭ്യമാകുന്ന പ്രചോദനമനുസരി[illegible]പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത്ഭു[illegible]യ സൽഫലങ്ങൾ നേടുവാൻ അ[illegible]ഘടനയ്ക്കു കഴിയുന്നതാണെന്നാണു് [illegible]ങ്ങളുടെ ബോദ്ധ്യം.

സൺഡേസ്കൂൾ വാർഷികം

അടുതല സെൻറു് ജോർജ്ജസ് ഇടവകയിലെ സൺഡേസ്കൂളിന്റെയും ക്രിസ്ത്യൻ യുവജനസമാജത്തിന്റെയും ഏകോപിച്ചുള്ള വാർഷികസമ്മേളനം 125 ഇടവം 28-ാംനു- ഞായറാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം ശ്രീ. കെ. ഏ. മാത്യു അവർകൾ ബി. ഏ. എൽ. റ്റി.യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രീ. പി. ഉമ്മൻ, സാഹിത്യവിശാരദൻ ശ്രീ. കെ. കെ. തോമ്മസ്. ഇവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ, സെക്രട്ടറി യു. കുരികേശിന്റെ റിപ്പോർട്ടു്, സമ്മാനദാനങ്ങൾ, കെ. എം. തോമസ് ശാസ്ത്രിയുടെ കൃതജ്ഞത മുതലായ ഇതരചടങ്ങുകളോടു കൂടി യോഗം മംഗളമായി അവസാനിച്ചു.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

ദൈവഹിതാനുവർത്തനത്തിന്റെ പൂർണ്ണമാതൃക

വി. മത്തായി 14. 14—23

“അവൻ പുരുഷാരത്തെപറഞ്ഞയച്ചിട്ട് പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ തനിയെ മലയിൽ കയറിപ്പോയി. വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ ഏകനായി അവിടെ ഇരുന്നു.”

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായിൽ പൂർണ്ണദൈവത്വവും പൂർണ്ണമനുഷ്യത്വവും ഏതുപ്രകാരം യോജിച്ചിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു വളരെ പ്രയാസമാണ്. എങ്കിലും താൻ പൂർണ്ണദൈവവും മനുഷ്യനും ആയിരുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ ത്രിത്വത്തിലുള്ള ഏകത്വവും നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവു ദൈവമായിരിക്കെ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു എന്തു സ്ഥാനമാണുള്ളത്.? തനിക്കു പ്രാർത്ഥന അനാവശ്യവും അസാദ്ധ്യവുമല്ലേ?. എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അതു് ഏററവും അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെപററി വി. വേദപുസ്തകം നമുക്കു വിശദമായ അറിവു നൽകുന്നുണ്ട്. ദേവാലയത്തിലും മററും വച്ചുള്ള പരസ്യാരാധനകളിലും നിശ്ചിതസമയങ്ങളിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളിലും താൻ മുടങ്ങാതെ പങ്കെടുത്തിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, അവശ്യമനുസരിച്ച് പലപ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പ്രത്യേക അവസരങ്ങൾ താൻ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വിജനസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയിരുന്ന് താൻ ദീർഘ സമയം പിതാവുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്തിരുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ജോലിത്തിരക്കുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സമയം പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചതായി കാണുന്നുണ്ട്. ചില വിഷമസന്ധികളിലും വിഷമപ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന അവസരങ്ങളിലും വളരെ അധികം സമയം താൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാത്തിരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇന്നത്തെ ഏവൻഗേലിയോനിൽ നാം വായിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനസ്സിനെ വളരെ സ്പർശിച്ച ഒരു സംഭവം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യോഹന്നാൻ സ്ഥാപകനെ ഹെരോദാവു് അന്യായമായി തടവിൽ പാർപ്പിക്കുകയും ഹെരോദ്യയുടെ കുതന്ത്രങ്ങൾക്കു വശംവദനായ ആ ഭരണാധിപൻ തടവിൽ കിടന്ന യോഹന്നാന്റെ ശിരഃച്ഛേദം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞു വന്ന് ഈ വാർത്ത യേശു തമ്പുരാനെ അറിയിച്ചു. “അതു കേട്ടിട്ട് യേശു അവിടം വിട്ട് പടകിൽ കയറി നിർജ്ജനമായോരു സ്ഥലത്തേക്കു വേറിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി.” (മത്തായി 14. 13)യോഹന്നാന്റെ മരണവാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ തനിക്കുണ്ടായ മനഃപ്രയാസമായിരിക്കണം നിർജ്ജനസ്ഥലത്തു പോയിരുന്നു പിതാവുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്‌വാൻ തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. നമ്മുടെ കർത്താവു് ആഴമായ ആവശ്യബോധത്തിൽ നിന്നാണ് പ്രാർത്ഥിച്ചതു്. മഷ്യർക്കു് കേവലം ഒരു മാതൃക കാണിച്ചു തരുവാനായിട്ടല്ല.

ഏകാന്തതയിൽ സമയം ചെലവഴിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി താൻ വിജനസ്ഥലം തേടി പുറപ്പെട്ടെങ്കിലും തന്റെ ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്കു തടസ്സമുണ്ടായതായിട്ടാണ് നാം വായിക്കുന്നതു്. പുരുഷാരം എങ്ങനെയോ ഈ വിവരമറിഞ്ഞു തന്നെ അനുഗമിച്ചു. താൻ നിർജ്ജനസ്ഥലത്തെത്തി അധികം താമസിയാതെ അവിടം ജനനിബിഡമായിത്തീർന്നു. താൻ ആഗ്രഹിച്ച കാര്യം നടപ്പില്ലെന്നായി. എങ്കിലും അതിൽ അവിടുന്ന് ഒട്ടും തന്നെ ക്രുദ്ധനായില്ല. “പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു് അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു് അവരുടെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി”. പലപ്പോഴും നാം മനസ്സിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യം നടക്കാതെ വരുമ്പോൾ നമുക്കു് ഈർഷ്യയും നിരാശയും തോന്നുക സാധാരണമാണ്.

എന്നാൽ ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അവയിൽ ദൈവേഷ്ടം കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയും പ്രാർത്ഥനാപൂർവമായ സഹകരണവുമാണ് ദൈവം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നതു്. എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും നമ്മുടെ പ്ലാനിനെക്കാൾ പ്രധാനമായി നാം കണക്കാക്കേണ്ടതു് ദൈവേഷ്ടമാണ്. ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ പ്ലാൻ മുഴുവനായി ബലികഴിച്ചു തന്നെ ദൈവേഷ്ടം നിറവേററേണ്ട ആവശ്യം നേരിടും. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ നാം അക്ഷമരാകരുതു്. ദിനം പ്രതിയുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ത്യാഗത്തിനു വളരെ ആവശ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം തന്നെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടെടുക്കാം. പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും അധികം സമയം ചെലവഴിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് സാധാരണമായി ഉണ്ടാകുന്ന ചില പരീക്ഷകളും പ്രയാസങ്ങളുമുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ നാം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി മാററിവയ്ക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ചില ആവശ്യങ്ങൾ വന്ന് അതിനെ അസാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർത്തെന്നു വരാം. അപ്രതീക്ഷിതമായി ഉണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവങ്ങളോ നമ്മുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ചില വിഷമഘട്ടങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയോ അന്യർക്കുവേണ്ടിയോ അടുത്തിയായി ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളോ ആയിരിക്കാം അവ. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പ്ലാൻ മാത്രം മുറുകെ പിടിക്കുന്നതു് ചിലപ്പോൾ സ്വാർത്ഥത ആയി തീർന്നേക്കാം. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ സ്വാർത്ഥത കടന്നുകൂടുവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അറിവോടുകൂടിയാണ് വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ ചുററുപാടുകൾ നമുക്കുണ്ടാകുന്നതു്. ആ ചുററുപാടുകളിൽ ദൈവേഷ്ടം കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി അതിനനുസരണമായ നമ്മുടെ പ്ലാൻ വ്യത്യാസപ്പെടുത്താൻ നാം എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കണം. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്ന് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു നാം ജീവിതത്തിൽ നൽകേണ്ട പ്രഥമസ്ഥാനം എപ്പോഴും നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നു തെററിദ്ധരിക്കരുതു്. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകുക തന്നെവേണം. നമ്മുടെ ഇംഗിതങ്ങളനുസരിച്ചു പ്ലാൻ മാററുകയോ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള സമയം മററു കാര്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടാ. അതിൽ നാം എത്ര കൂടുതൽ നിഷ്കർഷ കാണിച്ചാലും കൂടിപ്പോയെന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽപോലും നമ്മുടെ പ്ലാൻ ദൈവേഷ്ടത്തിനു് വിധേയമായിരിക്കണം. ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വ്യത്യസ്തചുററുപാടുകളുടെ സമ്മർദ്ദമനുസരിച്ചു പുതിയ പുതിയ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുള്ള ദൈവനിയന്ത്രിതമായ ഒരു സന്നദ്ധത എല്ലായ്പോഴും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. അതു് നിസ്വാർത്ഥതയുടെയും പരിപൂർണ്ണമായ ദൈവഹിതാനുവർത്തനത്തിന്റെയും ലക്ഷണമാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തി ഇതിനു് ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ്. തന്നെ തേടിവന്ന പുരുഷാരത്തെ അവഗണിച്ച് തന്റെ പ്ലാൻ

വിശ്വപ്രദീപം

(പുത്തൻകാവു മാത്തൻതരകൻ)

പിതൃഭവനം

രണ്ടുനാൾ നിസ്താരപർവ്വമിരുന്നേവം
കൊണ്ടാടി മൂന്നാം ദിവസമുദിക്കവേ
നാനാമഹാജനശബ്ദ കോലാഹലം
നിദ്രയിൽ നിന്നു മുണർത്തി കുമാരനെ.
കേദാര ഭൂമിയിൽ ഗോതമ്പിനോടൊത്തു
കാട്ടു പുല്ലേറുമെന്നോർ ബ്ഭയപ്പെട്ടും
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലുണ്ടാമിളം വല്ലി
വേലി കെട്ടിപ്പടർത്തീടണമെന്നോർത്തും
കർഷകന്മാരെല്ലാം വേഗത്തിൽ, തങ്ങൾ തൻ-
ദേശം പ്രവേശിക്കുവാനായ്പ്പുറപ്പെട്ടു.
തൻ തൊഴിൽ ശാല മുടങ്ങിക്കിടക്കയാൽ
സത്വരം ജോസപ്പും യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങിനാൻ.
കുട്ടികളൊക്കെപ്പതിവുപോലാരവം
കൂട്ടിക്കുതിച്ചോടിയങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും
പ്രായമുള്ളോർക്കു മുമ്പെത്തണം വീട്ടിലെ-
ന്നായം പിടിച്ചു കുതിച്ചു മുന്നോട്ടേക്കും.
നഗരത്തിൽ നിന്നുമങ്ങെത്തിയ തീർത്ഥകർ
നാട്ടിലേക്കൊന്നിച്ചു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു.
വീട്ടിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്ന സാമാനങ്ങൾ
പെട്ടെന്നു ഗർദ്ദഭത്തിന്മേൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു
മേരിയും ജോസപ്പും കുന്നും തടങ്ങളു-
മേറിയിറങ്ങി നടന്നന്തിവേളയിൽ
ബാലകന്മാരെല്ലാ മൊന്നിച്ചു കൂടിയ
ചേലെഴും താവള സ്ഥാനത്തു ചെന്നെത്തി.
തത്ര വിശ്രാന്തിക്കൊരുങ്ങവേ, തേടിനാർ
പുത്രനെ ബ്ബാലകസംഘത്തിൻ മദ്ധ്യത്തിൽ
പെട്ടെന്നൊരുഗ്രമാമസ്ത്രം, കരൾത്തട്ടിൽ
തട്ടിയപോലെയമ്മാതാവു ഞെട്ടിനാൾ.

ഓമൽക്കുമാരനാം യേശുവന്നാജ്ജന-
സ്തോമത്തിൽ കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല.
ആരോടു ചോദിക്ക മെങ്ങുപോയ്ത്തേടീട്ടു-
മാരാത്രിയെമ്മട്ടിട്ടാരേടത്തിരുന്നിട്ടും
ബാലകനെങ്ങായിരിക്കാം ജറുശലേം
പട്ടണം തന്നിലറിയാതിരിക്കയോ?
സംഭ്രമിച്ചീവിധ മോരോന്നു ചിന്തിച്ചു
സമ്മാന്യരാകുമാദമ്പതിമാർ മാഴ്കി.
ക്രൂരിരുട്ടും ഘോര തസ്കര സംഘവും
കൂത്താടും പർവ്വതമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടവെ
പുത്രനെ ത്തേടി ത്തിരിച്ചു പിറകോട്ടു
പോകുവാനന്നവരേറെ ഭയപ്പെട്ടു.
ലോകചക്ഷുസ്സൊന്നുദിച്ചെങ്കിലെന്നോർത്തു
ശോകാർത്തരാമവർ പോക്കിനാരാക്കാലം.
കാല്യ നക്ഷത്രമുദിച്ചുയർന്നംബര-
കോട്ടിലൊരല്പം പ്രകാശം പരത്തവെ
കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നോരോടൊക്കെയും
പെട്ടെന്നു യാത്ര പറഞ്ഞാമിഥുനങ്ങൾ
തെക്കോട്ടു ജറുശലേം പട്ടണത്തിങ്കലേ-
ക്കുൾക്കമ്പമാർന്നു പതറി നടക്കയായ്.
ഓരോ മരത്തിൻ്റെ ചോട്ടിലും, പൂവെഴു-
മാരാമഭൂവിലും വല്ലിക്കുടിലിലും
കാട്ടുപടപ്പിലും സാനുസ്ഥലിയിലും
തോടിൻ്റെ വക്കിലു മാററുതീരത്തിലും
ഓരോ ചുവട്ടടി വയ്ക്കുന്നതോടൊപ്പ-
മോരോ ഞരമ്പും തളർന്നു തകരവെ
പുത്രനെത്തേടിയലഞ്ഞൊരു മട്ടിലാ-
താതനും മാതാവും പട്ടണം പ്രാപിച്ചു.

അനുസരിച്ചുള്ള ഏകാന്തത അവിടുന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തില്ല. വന്നുകൂടിയ ജനാവലിയോട് മനസ്സലിവുതോന്നിയിട്ടു താൻ ദൈവാശ്രയത്തോടും ക്ഷമാശീലത്തോടും സഹകരണബുദ്ധിയോടും കൂടി അവർക്കു രോഗശമനം നൽകുവാനുംമററും ബദ്ധപ്പെട്ടു. ഇതു് നമ്മുടെ ദിനംപ്രതിയുള്ള ജീവിതത്തിനു് ഒരു മാതൃകയായിരിക്കട്ടെ. മാറി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചുററുപാടുകളിൽ ദൈവഹിതം കണ്ടറിഞ്ഞു് അനുവർത്തിക്കുവാനുള്ള ദൈവാശ്രയവും പ്രാർത്ഥനാപൂർവമായ സന്നദ്ധതയും നമുക്കുണ്ടാകട്ടെ.

(5-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

ച്ചെസ്റ്ററം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു് "ശീതവാനുമല്ല, ഉഷ്ണവാനുമല്ല, ശീതോഷ്ണവാനാകയാൽ നിന്നെ എൻ്റെ വായിൽ നിന്നു ഞാൻ ശർദ്ദിച്ചുകളയും" (വെളി. 13. 10) എന്നത്രെ. ആകയാൽ ഇപ്പോൾ നാല്പതുവർഷങ്ങളായി ശ്ലൈഹികസിംഹാസനത്തിൽ നിന്നകന്നു നിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ മക്കൾ—അതായതു് തെക്കുള്ള മലങ്കരക്കാർ—നിഷ്ക്കളങ്ക ഹൃദയത്തോടും നിർമ്മല മനസ്സാക്ഷിയോടുംകൂടി ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തോടടുത്തു് കാനോനികമായ കീഴ്‌വഴക്കത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നാം ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ തർക്കവും പ്രതിവാദവും കൂടാതെ ഹൃദയപൂർവമായി സ്വീകരിക്കുകയും പ്രമാണവിരുദ്ധമായ രീതിയിൽ അവരുടെമേൽ നിയമിതരായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിങ്കൽ വിളംബംവിനാ സന്നിഹിതരാകകയും, കാനോനികപ്രാർത്ഥനകളും വിമോചനവും, നമ്മുടെ കൈകൾ വഴിയായി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു ന്യായമാകുന്നു. അപ്പോൾ പ്രതികൂല്യങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോകയും, എല്ലാം നേരെയാകുകയും നിരപ്പാകുകയും ദൈവതിരുവിഷ്ടാനുസരണം യാഥാർത്ഥ്യവും ശാശ്വതവുമായ സമാധാനത്തിലും— ഭാവനാമണ്ഡലത്തിലുള്ള സമാധാനത്തിലല്ല, കളങ്കമില്ലാത്തതും നിർമ്മലവുമായ യോജിപ്പിലും, നശ്വരവും താൽക്കാലികവുമായ സ്നേഹത്തിലല്ല, ശാശ്വതവും നിത്യവുമായ സ്നേഹത്തിലും സഭനയിക്കപ്പെടാനിടയാകുകയും ചെയ്യും. ധനാഢ്യരാകട്ടെ, പണ്ഡിതന്മാരാകട്ടെ, മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാകട്ടെ അത്മായക്കാരായ ആരും ഇക്കാര്യത്തിനായി ഇവിടേക്കു വരേണ്ടതില്ല. വിശുദ്ധ സിംഹാസനം അതു് അനുവദിക്കുന്നതുമല്ല. അഥവാ ഈ നടപടിക്കു വിപരീതമായി സ്വമേധയാ ആരെങ്കിലും നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതു് നിഷ്ഫലവുമാണ്. വളരെ വാക്കുകളും ചക്രലേഖനങ്ങളും പ്രയോജനശൂന്യമായ എഴുത്തുകളും അശേഷം ആവശ്യമുള്ളവയ

(ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ. ലൂക്കോസ് 1. 26—38.

യേശുതമ്പുരാന്റെ ജനനം സംബന്ധിച്ചു ഈ സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ പരിശുദ്ധ മാതാവിൽനിന്നു ലഭിച്ചതായിരിപ്പാനെ മാൎഗ്ഗമുള്ളു. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രമാണം ദൈവം മനുഷ്യനാ[..]ി അവതരിച്ചു എന്നും, അങ്ങിനെ

[..]ഷ്യസ്വഭാവം എടുക്കുകമൂലം മ
നുഷ[..] തന്നോടു രഞ്ജിപ്പിച്ചു എന്നു
ള്ള[..]ു. ഈ മഹൽസംഭവത്തിനു
[..]ന്ന ഒന്നുതന്നെയാണു് തന്റെ
[..]ം. മനുഷ്യജാതിയുടെ വീണ്ടെടു
[..]ദൈവ തിരുവിഷ്ടപ്രകാരം മാ
[..]നും ഒരു പങ്കു് നിർവഹിപ്പാനു
[..]ിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ
[..]രണം അവിടുന്നു് ആഗ്രഹിക്കു
[..]ിലും മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ
[..]രിക്കലും കൈ വയ്ക്കാറില്ല. ത്യാ
[..]മായ ആ ജീവിതവിളി നിറ
[..]ൻ പ. മാതാവു് എങ്ങനെ ത
[..] സമർപ്പിച്ചു എന്നു് ഈ ഭാ
[..] വായിക്കുന്നു. അവൾ ഭാഗ്യ
[..]തു് ദൈവം അവളെ തിര
[..]തുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, എന്നാ
[..]വവിളിക്കു് അവൾതാനേവി
[..]ം സമർപ്പിച്ചതുകൊണ്ടുകൂടി
[..] മനുഷ്യസഹകരണത്തിൽക്കൂ
[..] ദൈവം എപ്പോഴും പ്രവൎത്തി
[..] "നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ
[..]തിരുവിഷ്ടം സ്വൎഗ്ഗത്തിലേപ്പോ
[..]യിലും ആകണമേ" എന്നു്
[..]ൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ ദൈവേഷ്ടത്തി
[..]ത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള
[..]ത ആവശ്യമാകുന്നു. വിശുദ്ധിയു
[..]യ ആവശ്യം ദൈവേഷ്ട
[..]ിപ്പാനുള്ള ഒരുക്കമാണു്.

[..]സ് 11. 5—13.

[..] അപേക്ഷകളുമായി
[..]ത അലട്ടിക്കൊണ്ടി
[..]വശ്യങ്ങൾ നിൎവ
[..]ിട്ടത്തെ പ്രേരി
[..]മെന്നു് ഈ ഉപ
[..]ഠിപ്പിക്കുന്നു എ
[..]തു്. അപ്രകാ
[..]ഷിദ്ധമായ ഒ
[..]ം. നമ്മുടെ നി
[..] ഒരു കഠിന
[..]രിവൎത്തനം
[..]ന്നു എങ്കിൽ
[..]ം എത്ര അ
[..]ക്ഷകൾക്കു്
[..] ഈ ഉപ

9 മുതൽ 13 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾക്കു് നാം അപേക്ഷിക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവം തരുമെന്നൎത്ഥമില്ല. നമുക്കു് ആവശ്യമുള്ളതും നന്മയുമായ കാൎയ്യങ്ങൾക്കാണു് നാം പ്രാൎത്ഥിക്കേണ്ടതു്. സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണനും സ്നേഹസമ്പന്നനും ആയ ദൈവം നമുക്കാവശ്യമായവ തരാതിരിക്കയില്ല. നമ്മുടെ അജ്ഞതയിൽ നാം ആഗ്രഹിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പല കാൎയ്യങ്ങളും നമുക്കാവശ്യമുള്ളവയോ അന്ത്യത്തിൽ നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കുതകുന്നതോ ആയിരിക്കയില്ലല്ലൊ.

ബുധൻ. ലൂക്കോസ് 11. 37.—44.

ഭക്ഷണത്തിനുമുമ്പു് കുളിക്കണമെന്നുള്ള നിയമം യഹൂദപാരമ്പൎയ്യം അനുശാസിച്ചിരുന്ന ഒരു നടപടിയായിരുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു നിയമം നാം കാണുന്നില്ല. ബാഹ്യമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആന്തരികമായ അവസ്ഥയുടെ ഒരു പ്രകടനം എന്ന നിലയിലെ പരിഗണന അൎഹിക്കുന്നുള്ളു. ഇതിനെയാണു് കൎത്താവു് ഇവിടെ വിമർശിക്കുന്നതു്. പാത്രങ്ങളുടെ വെടിപ്പും ഹൃദയശുദ്ധിയില്ലായ്മയും, നിസ്സാരവസ്തുക്കൾക്കുപോലും പ്രസ്സാരം കൊടുക്കുന്നതിലുള്ള ശ്രദ്ധയും ദൈവിക കാൎയ്യങ്ങളിൽ ന്യായം നീതി ഇവയുടെ അവഗണനയും. ഈ രീതി അനുഗ്രഹത്തേക്കാൾ ശാപത്തിനാണു് വഴി തെളിക്കുന്നതു്. കല്ലറകളുടെ അന്തർഭാഗംപോലെയാണു് കപടഭക്തിക്കാരുടെ ആന്തരികസ്വഭാവം. കപടഭക്തിക്കെതിരായി യേശുതമ്പുരാൻ പലപ്പോഴും ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടു്. ബാഹ്യമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾകൊണ്ടു് അവർ സംതൃപ്തി അടയുന്നു. കൎതൃദൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു സൃഷ്ടിയും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല; സകലവും അവനു സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു; അവനോടു മാത്രമാണു് നമുക്കു കാൎയ്യമുള്ളതു്. ഈ വസ്തുത നാം വിസ്മരിക്കരുതു്.

വ്യാഴം. ലൂക്കോസ് 12. 4—12.

കൎതൃശിഷ്യന്മാർ ഏതു പീഡയും മൎദ്ദനവും നേരിടുവാൻ തക്ക ധൈൎയ്യമുള്ളവരായിരിക്കണം. അവർ ദൈവമുമ്പാകെ വില തീരാത്തവരും അവിടുത്തെ തൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിതരുമാണല്ലൊ. ദൈവിക ശക്തിയെപ്പററിയുള്ള ഭയമല്ല ദൈവത്തോടു നാം പുലൎത്തേണ്ട ആദർശപരമായ മനോഭാവം. എന്നാൽ, അവിടുത്തോടുള്ള ബഹുമാനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഭയം ആവശ്യമാണുതാനും. നമ്മുടെ ശാരീരിക ജീവിതത്തിനു ഭംഗം വരുത്താൻ മാത്രം പ്രാപ്തനായ മനുഷ്യനെ നാം ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടരുതു്. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിനു നാഥനായിരിക്കുന്നവൻ ദൈവം മാത്രമാണല്ലൊ. ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുന്നവൻ ക്രിസ്തുവിനാലും അംഗീകൃതനാകും സംശയമില്ല. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസവും മതാനുസരണവും അന്യർ അറിവാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നില്ല എന്നിങ്ങനെ കാപട്യം ഭാവിക്കുന്നവർ ഇന്നുണ്ടു്. അവൎക്കു ക്രിസ്തുവിൽനിന്നു് യാതൊരു പരിഗണനയും ലഭ്യമായിരിക്കുകയില്ല. തെററിദ്ധാരണ, അജ്ഞാനം ആദിയായ കാരണങ്ങളാൽ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെ വരുന്നതു് ക്ഷന്തവ്യമാണു്. എന്നാൽ ആന്തരികബോധത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും ക്ഷന്തവ്യമായിരിക്കയില്ല. ആവിധ പ്രവൃത്തി നമ്മിലുള്ള ദിവ്യ വെളിച്ചത്തെ പാടെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു. അതു മനഃപൂർവ്വമുള്ള പ്രവൃത്തിയാകയാൽ മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും അസാദ്ധ്യമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വെള്ളി. ലൂക്കോസ് 12. 13-[..]1.

വസ്തുവകകളിന്മേൽ ആ മനുഷ്യനുള്ള അവകാശത്തെപ്പററി ഈ ഭാഗത്തു പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഈവിധമുള്ള തൎക്കങ്ങളിൽ ഒരു വിധി എഴുതുകയല്ല തന്റെ ജോലി എന്നുമാത്രമെ കൎത്താവിന്റെ മറുപടിയ്ക്കു് ഇവിടെ അൎത്ഥമുള്ളു. യേശുക്രിസ്തു വന്നതു് മനുഷ്യരെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കും നിത്യ മൂല്യങ്ങളിലേക്കും നയിക്കുവാനായിരുന്നു. വസ്തുവകകളെപ്പററി തൎക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു് നീതിയ്ക്കായുള്ള ആഗ്രഹം നിമിത്തമല്ല, പിന്നെയോ സ്വാൎത്ഥലാഭവാഞ്ഛയാലാണു്. ലോകസമ്പാദ്യങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കുകയല്ല ജീവിതലക്ഷ്യമെന്നു് ക്രിസ്തുശിഷ്യർ ഇനിയും ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനി ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു തീൎത്ഥയാത്രക്കാരൻ മാത്രമാണു് അവന്റെ യഥാൎത്ഥ പൌരത്വം സ്വൎഗ്ഗത്തിലത്രെ. നാം കൊടുക്കുന്നതിന്റെ അളവനുസരിച്ചു വേണം നമ്മുടെ യഥാൎത്ഥമൂല്യം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ. ധനസമ്പാദ്യംകൊണ്ടു് ജീവിതം സുരക്ഷിതമാക്കാമെന്നു് വിചാരിക്കുന്ന ചിന്താഗതി അബദ്ധസംപൂർണ്ണമാണു്. ധനവാനും ദരിദ്രനും ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു കടന്നു പോകുവാനുള്ളവരാണല്ലൊ. ഒരുവനു് എന്നേക്കും സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ധനത്തിൽ ശരണം വയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എത്ര ദരിദ്രനായിരിക്കണം.

പുസ്തകാഭിപ്രായം

ദൈവമുള്ള ഭവനം (1)

(ഡീക്കനസ് കരോൾഗ്രഹാം ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയതിന്റെ തർജ്ജമ, പ്രസാധകർ, മലയാളക്രൈസ്തവ സാഹിത്യ സമിതി. പേജ് 76 വില 5 ണ.)

കേരളക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മതവിഷയകമായ അദ്ധ്യയനത്തിന്റെ അഭാവം പ്രധാന ന്യൂനതയായി ഇന്നിയും അവശേഷിക്കുന്നതയുള്ളൂ. ബൈബിൾ പഠനം മാത്രമല്ല, അതിലെ മഹൽ സൂക്തങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിവിധപ്രശ്നങ്ങളെപരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമവും കേവലം ശൈശവദശയിൽ തന്നെ അടിയുറഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ അത്യുൽകൃഷ്ടഗ്രന്ഥമായബൈബിളിലെ സംഭവപരമ്പരകളെ അപഗ്രഥനം ചെയ്ത്, അവ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു, ക്രിസ്തീയവിശ്വാസ സത്യങ്ങളും ജീവിതപ്രമാണങ്ങളും എങ്ങനെ ബന്ധിച്ച്,പരിപോഷിപ്പിക്കാം,എന്നിപ്രകാരമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഉത്തരം ക[…]ിടിക്കാൻ സാർവ്വത്രികക്രൈസ്തവ സഭ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടാണ രിക്കുന്നത്. ഇന്നാട്ടിലെ സഭകളും അക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശനി. ലൂക്കോസ് 13. 23—28.

കർത്തൃശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ നാഥനും ന്യായാധിപനുമായവന്റെ ആഗമനം ഏതു സമയത്തായിരുന്നാലും അവനെ സ്വാഗതം ചെയ്യത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരുക്കമുള്ളവരായിരിക്കണം. തങ്ങളുടെ നാഥൻ ഏൽപിച്ച ചുമതലകൾ വിശ്വസ്തതയോടും നിഷ്ഠയോടുംകൂടി നിർവഹിക്കുന്നവരായിരിക്കണം ശിഷ്യന്മാർ. നമ്മുടെ സ്വന്തനിലയിൽ നമുക്കവകാശപ്പെട്ട യാതൊന്നുമില്ല; സർവവും ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാകുന്നു; അവയെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കുവാൻ നാം ചുമതലപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശം വ്യക്തികളുടെ എന്നപോലെ സമുദായത്തിന്റെയും ജീവിതത്തെ സമൂല പരിവർത്തനത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായി അവന്റെ ജീവിതം ഏതു പ്രകാരം ചെലവഴിക്കുന്നു എന്നതിനു ദൈവത്തോടു ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവനാണെന്ന ബോധത്തോടെ ജീവിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. ഈ പ്രകാരത്തിൽ മാത്രമെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെന്നതുപോലെ ഭൂമിയിലും ദൈവരാജ്യം സംസ്ഥാപിതമാകയുള്ളൂ.

ഗ്രാമങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുടെ ക്ലാസ്സുകൾക്കായി ഡീക്കനസ് കരോൾ ഗ്രഹാം—ക്രൈസ്തീയ കുടുംബപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ദക്ഷിണേന്ത്യ സെക്രട്ടറിയാണിവർ—തയാറാക്കി ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പാഠക്കുറിപ്പുകൾ രണ്ടുമൂന്നുവർഷംമുമ്പ് മലയാളക്രൈസ്തവസാഹിത്യസമിതി മലയാളത്തിൽപ്രസിദ്ധീകരിക്കയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ലഘുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പാണ് "ദൈവഭവനം", അഥവാ ക്രിസ്തീയഭവനപാഠങ്ങൾ. വേദപുസ്തകം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രക്ഷയുടെ കഥ എത്രയും ലളിതമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥപരമ്പരയിൽ അദ്യത്തേതാണിത്."ദൈവവും പാപവും" എന്നതാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. മനുഷ്യരെപ്പററിയുള്ള ദൈവോദ്ദേശം, രക്ഷയുടെ ആവശ്യം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ക്ലാസ്സെടുക്കുന്ന നായകന്മാർക്കു പഠിപ്പിച്ചൊരുങ്ങുന്നതിനായി അപഗ്രഥിച്ചു സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആഴ്ചയിലൊരു ക്ലാസ്സുവീതം ആറു മാസംകൊണ്ടു തീർക്കത്തക്ക പാഠങ്ങളാണ് ക്രമപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളത്. പാഠങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ആലോചനാചോദ്യങ്ങൾ പാഠവിഷയവും ദൈനന്ദിനജീവിതവും തമ്മിലുള്ള പ്രായോഗിക ബന്ധത്തെ പരാമർശിക്കുന്നവയാകയാൽ പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും.

ഇങ്ങനെ കേരളക്രൈസ്തവരുടെ അദ്ധ്യയനത്തോത് ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള മലയാള ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യസമിതിയുടെ സദുദ്യമം സ്വാഗതാർഹമാണ്.

അധികപങ്കും അന്തഃപുരവും ഗൃഹപരിസരവുമായിക്കഴിയുന്ന സുറിയാനി വനിതകൾ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് അവരോട് ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികൾക്കും അവരുമായിസാത്മ്യം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള പരിസരപ്രദേശങ്ങൾക്കും പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും.

ചിലേടത്തു വന്നുചേർന്ന അനൗചിത്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് അനുചിതമാവില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ക്ലിഷ്ടമായ വാക്യങ്ങളും ശുദ്ധികുറഞ്ഞ പദപ്രയോഗങ്ങളും എണ്ണം കുറവല്ലാത്ത അക്ഷരത്തെറ്റുകളും അവിടവിടെ പൊന്തിനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാ:

"നമുക്ക ...... പറയട്ടെ" (പേ. 5) ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന മുറസ്സു ദൈവം ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നെന്നും (14) പ്രത്യേകം സഭയിലുള്ളവരെ ഓർമ്മിക്കാം (14) അനുതാപം പ്രാർത്ഥനയിലേക്കു മാത്രമല്ല, സേവനത്തിനും ദാനം ചെയ്യുന്നതിനും കൂടെ നമ്മെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. (23) നിരുളികളും മറ്റുള്ളവർക്കു സഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിലും ആയിതീരാറുണ്ട് (38) ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിനു രണ്ടുലക്ഷണങ്ങൾ (39) അവയിൽ നിന്നു തിരുത്തപ്പെടുവാൻ (39) ഈ കല്പന...........ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (43), കൊണ്ടുവരേണ്ടിയ (7) തീരണമെന്നും (8) നിയമിപ്പെട്ട (8) തിരഞ്ഞെടുത്തു (10) സൃഷ്ടാവ് (14) പ്രവർത്തി (19) പഠിച്ചെല്ലോ (24) ദൃഷ്ടാന്തമായി (40) മനഃതാഴ്ച (51) ശപാസിച്ചു (56) നൽകുന്നതിന് (56) സ്നേഹിപ്പാൻ (57) തുടരെണമെന്നും(5[…] അനുഭവമാക്കണം (60) തന്നിരിക[…]ധത്തിൽ (63) ഉപയോഗപ്പെട്ടു[…]65)
വിസ്താരഭയത്താൽ ഉദാഹര[…]
തുക്കുന്നു. ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തി[…]
ണ്ടാം പതിപ്പ് ഇത്ര അന[…]
യോടെഅച്ചടിച്ചിറക്കിയതിൽ പ്ര[…]
കർ ഒരു കടുത്ത കൃത്യവിലോപ[…]
കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. സാഹിത്യ[…]
രങ്ങളായ ഒന്നാംതരം ഗ്രന്ഥങ്ങ[…]
നീയമായ "ശൈറപ്പ്" ക[…]
ദൈനം ദിനം പുറത്തിറങ്ങി[…]
രിക്കുന്ന ഒരു രംഗവേദികയി[…]
ഈ "ക്രൈസ്തവസാഹിത്യപ്ര[…]
ഒഴുകിചെല്ലുന്നതെന്നോർക്ക[…]
ഞ്ഞപക്ഷം, ഉള്ളടക്കമെങ്കില[…]
ലയാളത്തിൽ അവതരിപ്പി[…]
സാധിക്കാത്തപക്ഷം, മലയാ[…]
വ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ […]
ന്താണ്?.

വേദപുസ്തകത്തിലെ […]

(11)

(ഗ്രന്ഥകർത്താ. റെവ. എസ്. ആ[…]
ബി. എ. ബി. ഡി. പ്രസാധ[…]
യാളക്രൈസ്തവ സാഹി[…]
പേജ് 103. വില 8[…]

വേദപുസ്തകത്തിൽ […]
കാബാലന്മാരുടെ […]
ക്കുന്നുണ്ട്. ജീവി[…]
യിൽ പല ചരി[…]
തപവും തണലും […]
ഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. […]
ട്ടികളെ, അവര[…]
ത്തലത്തിൽ, […]
കക്ക് വിജ്ഞ[…]
ക്ക് ആനയ[…]
ർത്താവ് ഉദ[…]
ശ്ധരുലി[…]
യം കൈവ[…]
യുമാണത്[…]
ന്ഥം നമ[…]
ഹർഷം […]
സംശയമ[…]

ഹാബേൽ, ഇശ്മായേൽ, ഇസഹാക്ക്, യോസേഫ്, മോശ, ശമുവേൽ, അബിയാവ്, അടിമപ്പെൺകുട്ടി, വിധവയുടെ മകൻ, യോവാസ്സ്, ശൂനേംകാരത്തിയുടെ മകൻ, യോശായാ, ദാനിയേൽ, ഗലീലയിലെ ബാലൻ, അധിപതിയുടെ മകൾ, തിമോഥെയോസ്സ്, യേശു, യേശുവും കുഞ്ഞുങ്ങളും—എന്നിങ്ങനെ 18 അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി പതിനഞ്ചുബാലന്മാരുടെയും 2 ബാലികമാരുടെയും ചരിത്രം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കോർത്തിണക്കിയിട്ടുണ്ട്. മിക്കകഥകളും വേദപുസ്തകത്തിലെ ആഖ്യാനരീതിയുടെ മറപിടിച്ചാണ് വിരചിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്വതന്ത്രമായ ഒരുആഖ്യാനരീതിഅവലംബിച്ചായിരുന്നെങ്കിൽ നീണ്ട ഉപക്രമങ്ങളും വലിച്ചുനീട്ടിയ മുഷിപ്പൻ ഉപസംഹാര പാഠങ്ങളും ഒഴിച്ചുവിടാമായിരുന്നു; കഥകൾ കുറേക്കൂടി സമാകർഷകമായിത്തീരുമായിരുന്നു.

മോശ, ശമുവേൽ, ദാനിയേൽ,യായി
ിൻെറ മകൾ എന്നിവരുടെ ചി
ചേർത്തു് ഉചിതമായിട്ടുണ്ട്.
ൽ കുറേക്കൂടി ചേർക്കാമായിരു
ം തോന്നുന്നു. "ക്രിസ്തു ലോക
പ്രത്യാശ" എന്ന ചിത്രത്തെ
ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒരു വി
ാട്ടത്തിട്ട്; ആ ചിത്രം ചേ
ത്ത് അനേകം കുട്ടികൾക്ക്
കാരണമായിട്ടുണ്ടാവണം.
ിനെ കുട്ടികളുടെ കൂട്ട
പ്പെടുത്തിയതിൻെറ ഔചി
ാവോ? അതെന്തെങ്കിലുമാവ
ഹോദരനായ ഹാബേലിനെ
ശേഷം, "താൻചെയ്ത കഠോര
രും അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നു
ച്ച് കയീൻ ഉത്സാഹഭരിതനാ
ം കഴിച്ചു" (പേജ് 9)എന്നു
ത്താവ് പറയുന്നു. ഇതു വള
ാഭാവികമായ ഒരു മനശ്ശാ
ി തോന്നാം. ആദ്യത്തെ
ത്യം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞ
ിൻ "ഉത്സാഹഭരിത
പ്പുവെന്ന് കേൾക്ക
വല്ലായ്മ. വേ
"കയീൻ ഭര
ചെയ്ത ഘോരകൃ
വിച്ചു.........
ന ശിക്ഷി
10) പ
ും തമ്മി
ളുടെ മ
ധാരണ
രണമാ
ത്തിനാ
ച്ച് ക

ഥപുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം, ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അതതുഭാഗത്തെപ്പററി അറിയാവുന്ന ചരിത്രവസ്തുതകൾ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. തന്മൂലം കഥാഘടനയ്ക്കു് ശൈഥില്യവും രസനിർഝരിക്കു വിച്ഛേദവും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. യായിറോസിൻെറ മകളെ ഉയർപ്പിച്ച കഥയിലെ ഉപക്രമം, രക്തവാർച്ചക്കാരി സ്ത്രീയുടെ സുഖപ്രാപ്തി, "വിധവയുടെ മകൻ" എന്ന അദ്ധ്യായത്തിലെ പൂർവകഥാകഥനം, തുടങ്ങിയവ ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

വേറൊരുഭാഗം നോക്കുക. "ഈ ഘട്ടത്തിൽ യോസേഫിനു് പതിന്നാലുവയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ....സഹോദരങ്ങൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിലേക്ക് വളരെ രുചികരമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മാതാവായ റാഹേൽ, യോസേഫിനെ ഏല്പിച്ചു" (പേജ് 27) യോസേഫിനു അന്ന് 17 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്. മാതാവായ റാഹേൽ, ഹാരാനിൽനിന്ന് ഹെബ്രോനിലേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ എഫ്രാത്തയ്ക്കു സമീപത്തുവച്ചു് പ്രസവത്തോടുകൂടി മരിച്ച കഥ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു!

അബിയാവ്, അടിമപ്പെൺകുട്ടി തുടങ്ങിയ അദ്ധ്യായങ്ങൾ വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കത്തക്കവിധം സജ്ജമാക്കിയിട്ടില്ല. അവരെപ്പററി അറിവുള്ള തുലോം ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രവസ്തുതകളെ അവലംബമാക്കി അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പരാജയമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"വിധവയുടെ മകൻ" കേവലം നിർജ്ജീവമായ ഒരു മാംസപിണ്ഡം മാത്രമാണ്. "അവൻ ജീവനും ചൈതന്യവുമുള്ളവനായി കട്ടിലിൽ എഴുന്നേററിരുന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു", എന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവു നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാത്ത പക്ഷം, അഞ്ചുപേജുള്ള "വിധവയുടെ മകനിൽ" ആ ബാലനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതായി ഒരൊററ ഖണ്ഡിക മാത്രമേയുള്ളു! അവസാനം ചേർത്തിരിക്കുന്ന സന്മാർഗ്ഗപാഠമാണ് ഇതിലൊക്കെ രസകരമായിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ ആരംഭം മാത്രം ഉദ്ധരിക്കാം. "വിധവയുടെ മകനെപ്പോലെ നാം എല്ലാവരും ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ മരിച്ചുപോകും..........."

"ഇന്നു ലോകത്തിൽ ആറു കോടിയിലധികം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." (പേജ് 4.) ഗ്രന്ഥകാരൻ എത്ര ദശവർഷങ്ങൾ മുമ്പുള്ള കാര്യമാണ് പരാമർശിക്കുന്നതെന്ന് അൽഭുതം തോന്നിപ്പോകും. ഭാഷയ്ക്കു് സാരള്യമുണ്ട്, എന്നാൽ ശബ്ദശാസ്ത്രപരമായ ശുദ്ധികുറയും; ആവിഷ്ക്കരണരീതി തീർച്ചയായും വളരെയധികം മെച്ചമായേ മതിയാകൂ. മുൻപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നപക്ഷം, ഓജസ്സും ഓമനത്വവുമുള്ള ലഘുചിത്രങ്ങൾ സജ്ജമാക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥകാരനു കഴിയാതിരിക്കയില്ല,

വാക്യങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വികലപ്രയോഗങ്ങളിൽ ചിലതു ചൂണ്ട[illegible]ണിക്കാതിരിക്കുക ഉചിതമല്ല "കൃഷിക്കനുയോജ്യമായും ഫലപ്രദമായുമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ" (പേജ് 6) ഹൃദയം മഹാവഞ്ചനയും പരദ്രോഹോന്മുഖവുമായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചു (10) ഒരു സംഭവം........മെല്ലെ ഉയർന്നു തുടങ്ങി (14) കരാളധാരി (22) അബ്രഹാമാകട്ടെ, കുമാരൻെറ ശരീരത്തിൽ ബാഷ്പധാരിയായി.... (22) പൊട്ടുന്നിനവെ,....ശക്തിയും ധൈര്യവും പ്രാപിച്ച് കത്തി കുമാരൻെറ കണ്ഠനാളത്തിൽ സ്പർശിക്കുന്ന മാത്രയിൽതന്നെ (22).... നി

Reg: No. T 64 Licence No. 498 Date20-8-1946 Reg. M 526

THE CHURCH WEEKLY

ഷേധിച്ചുകളയാതെയും യാതൊരുവ്യതി
യാനവും കൂടാതെ അവ അനുസരിക്കു
കയും ചെയ്കയാണ് മാനുഷധർമ്മ
മെന്നറിയണം (24) അവരുടെ സ്വസ
ഹോദരനായ (30) കുഞ്ഞിനെ സ്വകു
ടുംബങ്ങൾക്കു തിരിച്ചു നൽകി (35)
ദൈവം സന്മാർഗ്ഗികളോടു മാത്രമല്ല ദു
ർമ്മാർഗ്ഗികളുടെമേലും തന്റെ ദൃഷ്ടി
പതിക്കുന്നു (58) ആരംഭജീവിതകാലം
(62) പരമാഹ്ലാദത്തോടും (65), വി
ഗ്രഹാരാധനയെ....ഉന്മൂലനം ചെയ്ക
യും ജീവനുള്ള ദൈവമായ യഹോവയു
ടെ ആരാധന പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിലേ
ക്കുവേണ്ടി വളരെ ദ്രവ്യവ്യയം ചെയ്തു
ദൈവാലയത്തെ പുതുക്കി പണികഴി
പ്പിച്ചു (67-68), പുഷ്പങ്ങൾ നട്ടുപി
ടിപ്പിച്ചിരുന്ന (72) വീഞ്ഞ് എന്നപേ
രുള്ള ഒരു പാനീയം (72) മാത്രമല്ല,
രാജ്യത്തിലെ കണക്കുകൾ ദേശാധിപ
തിമാർ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടു
ത്തണമെന്നായിരുന്നു (74) ഒററ ചാട്ട
ത്തിൽ അവന്റെമേൽ ചാടി വീണു.
(78), ശത്രുക്കളോട് അവന്റെ കോ
പം ജ്വലിച്ചു (80), ഒരു പാറക്കഷണം
ആസനമാക്കി,........ പ്രശാന്തരമണീയ
മായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ആത്മനാഥ
ന്റെ (32) ജീവിക്കുന്നതിന് അവൻ
തല്പരനായിരുന്നു (97) അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ സന്നിധിയിൽ പോകാമായിരു
ന്നെന്ന്........ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കാം.
(101).

ദുർശീലങ്ങൾ (73) ദുർസ്വഭാവങ്ങ
ൾ (73) ഉപവാതിൽ (77) ഉപദുഃഖം
(79) ഉടൻ അദ്ദേഹം അവരെ വരു
ത്തി കാരണം ചോദിച്ചു. ലഹരിപ
ദാർത്ഥങ്ങൾ യാതൊന്നും അവർ ഉപ
യോഗിക്കയില്ലെന്ന് അവർ മറുപടി
പറഞ്ഞു (72). അക്ഷരത്തെററുകളും
വിരളമല്ല.

സന്ധിചേരുമ്പോൾ ഇരട്ടിക്കേണ്ടി
വരുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ അതേപടി വിട്ടി
ട്ടുള്ളതിനും ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭമാ
ണ്. അതുപോലെ തന്നെ ഉദ്ധരണി
യുടെ കാര്യവും. ഏററവും അരോചക
മായി തോന്നിയ ഒരു വാക്യം മാത്രം
എടുത്തു കാണിക്കട്ടെ:—ഏലി ശമുവേ
ലിനെ വിളിച്ച്, ദൈവം നിന്നോട്
അരുളിച്ചെയ്തതൊന്നും മറയ്ക്കാതെ, ത
ന്നോടു പറയുവാനാവശ്യപ്പെട്ടു (പേജ്
43.)

ഇപ്പോൾ അഭിപ്രായമെഴുതിക്കഴി
ഞ്ഞ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരി
ച്ചിരിക്കുന്ന മലയാള ക്രൈസ്തവസാഹി
ത്യസമിതിവളരെക്കുറച്ച് ഗ്രന്ഥങ്ങളേ പ്ര
സിദ്ധം ചെയ്തുള്ളുവെങ്കിലും വേണ്ടില്ല,
ആ ചുരുക്കം ഗ്രന്ഥങ്ങളെങ്കിലും സസൂ
ക്ഷ്മം എഡിററചെയ്ത്, ശരിയായി
പ്രൂഫ് തിരുത്തി, പ്രസിദ്ധീകരിക്കു
മെങ്കിൽ അതു മലയാളസാഹിത്യത്തിനു
അവർ നൽകുന്ന അമൂല്യ സേവനമാ
യിരിക്കും.

ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും, എം. സി.
എൽ. സി. സെയിൽസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെ
ന്റ്, തിരുവല്ലാ; ഡയോസിസൻ ബു
ക്കഡിപ്പോ, കോട്ടയം, എം. സി. എൽ.
സി. അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇതര ഡി
പ്പോകൾ, എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നു വാ
ങ്ങാവുന്നതാണ്.

അഭിപ്രായത്തിനു കിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങൾ

മലയാള ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യസമി
തി പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടുള്ള താഴെ പേ
ർപറയുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ അഭിപ്രായത്തി
നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. വി. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ വില 8 ണ.
2. പിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗം ,, 2 ,,
3. അബ്ദുള്ളാ ,, $1\frac{1}{2}$,,
4. വിശുദ്ധ ത്രിത്വം ,, $1\frac{1}{2}$,,
5. മനുഷ്യനു ദൈവത്തെ മറക്കുവാൻ കഴിയുമോ ,, $1\frac{1}{2}$,,
6. ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള നാല്പതു ചോദ്യങ്ങൾ ,, $1\frac{1}{2}$,,
7. ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണോ ,, $1\frac{1}{2}$,,
8. പ്രാർത്ഥന ,, $1\frac{1}{2}$,,
9. ഉത്തമസ്നേഹിതൻ
10. പിതാവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ

(8-ാം പേജിൽ നിന്നും തുടർച്ച)
ല്ല. നിരർത്ഥകമായ ഏതാദൃശവിഷയ
ങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കുവാൻ വി. സിം
ഹാസനത്തിനു സമയവുമില്ല.

പ്രമാണാനുസൃതവും, പ്രത്യക്ഷവും
നമ്മുടെ കർത്താവിൽ വിശാലമായ
ഈ ഒരു വാതലല്ലാതെ മറെറാന്നും ന
മ്മുടെ അടുക്കൽ ഇല്ലെന്നും എല്ലാവർക്കും
അറിവായിരിക്കട്ടെ. അന്ത്യോഖ്യാസഭ
യുടെ "സുഖകരവും" ഏനംകുറഞ്ഞതുമാ
യ നുകം തന്റെ വിശ്വാസമനുസരി
ച്ച് വഹിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവൻ വിനീ
തബുദ്ധിയോടെ അതു വഹിക്കട്ടെ. അ
തിൽനിന്നു മറുതലിച്ചു മാറിനിൽക്കു
ന്നവൻ അവന്റെ നാശത്തിനു വ
യൊരുക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ ഈ
ത്നങ്ങൾക്കെല്ലാംശേഷം ശ്ലൈ
സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഒരു
നടപടി ആരും—അയാൾ
ക്കൊള്ളട്ടെ—പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട

[Continued from p
closely that I could not
arm at all. And then h
sleep. In the middle of th
released his hand from my
then he dreamed about
and screamed out, so I had
him up. Eventually tha
was healed, staying with
Then another man ca
This man had killed his w
bed. He was put in jail
than four years, but th
ghost began to haunt him.
ing that I could drive away
he came along to me an
Kagawa, please help
sleep because my
haunts me every
'All right come
So I had ma
me, and partic
had a terribly
stood on e
haunted b
had done.
cured.
I am
our liv
stories
own e

Printed and Published by N. M. Abraham B. A., at the Malayala M